

Kedves Hazug helyett Cini, Isten csúzlija

Kedves Hazug helyett Cini, Isten csúzlija

Szellemidézés egy részben.

A Madách Színház produkciója a
Bányászati Múzeum udvarán.

Szereplők:

Piros Ildikó

Husztai Péter

Alkotótársak:Zalán Magda, Springer Márta, Tatár Eszter, Löffler István, Götz Béla

A műsorváltásról magam csak ott, a helyszínen értesültem, pedig elolvashattam volna akár a Cyberpress oldalán. A címben és a hivatalos műsorban szereplő Jerome Kilty darab helyett, betegség miatt került színre a Karinthy Ferenc műveiből és tréfáiból készült válogatás. A sors iróniája, hogy a tavalyi előadás után idén is valamiféle ismétlést - előrebocsátom, nagyon színvonalas második előadást - láthattak mindazok, akiket az előadók neve maradásra, jegyvásárlásra készítetett.

Mint kedves olvasóinknak és a soproniaknak is illik tudnia, nemrég Cinizmusok néven Székelyi József és Egri Márta irodalmi estjét élvezhették végig a soproni műsorra odafigyelők. Ami történeti-irodalmi érdekesség: annak összeállítója is az a Zalán Magda, akinek önéletrajzi ihletésű útirajzait, irodalmi-művészeti történeteit már három kötetben is kézbevehette a magyar olvasó, s aki Cini közeli, jó ismerője. Nem is azonos a két összeállítás, bár - természetesen - jónéhány átfedésbe botlik a mindkét estet meghallgató.

Talán szabad úgy fogalmazni, hogy a Szellemidézés (Cini, Isten csúzlíja) átfogóbb jellegű, nemcsak a (keserű, szarkasztikus) humoráról ismert írot mutatja be, az életművészt, hanem a művek-jelenetek idézésén keresztül a Dunakanyar és a Gellérthegyi álmok íróját is. Ennyiben intellektuálisabb, s ez vonatkozik a szereplők alakformálására. S míg ez az immár klasszikussá vált darabokban nagyon jó, kifejezetten élvezetes a színpadi átváltozásokkal együtt, addig a személyes Cini-történetek megfogalmazásában, hangvételében én inkább a Székhelyi-Egri párosra szavazok - számomra jobban fogalmazták meg a briliáns, de kegyetlen cinizmusok szerzőjét, magatartását.

Természetesen Huszti Péter mindenképpen méltó - a mai teljesítményén keresztül is -, hogy Piros Ildikóval a magyar színészet élvonalába soroljuk, mindkettőjük együttes, számtalan nüansznyi reagálását, gesztusát, hangváltását méltán tesszük példaként a színészmesterséget tanulók elé is (Huszti Péter a Színművészeti Főiskola rektora). Mintaszerű, a teljesség igényével fellépő irodalmi összeállítást láthattak a nézők, hatalmas hangeffektusokkal, jó és nem túlzó fényhatásokkal, kicsit elbizonytalanító színpadképpel, melyet a tér és a tárgyak jó használata tett igazán kihasználttá. A szép este után pedig mindenképpen kötelességünk, hogy jobbulást kívánjunk a Kedves Hazug beteg szereplőjének, s kifejezzük kívánságunk, hogy akár a Színház nagytermébe, akár a reményeink szerint augusztus huszadikán nyíló színházi kamaraterembe szívesen várjuk őket az eredeti meghirdetett darab előadására.